

A Magyar Nemzetért való Könyörgés

Ez egész föld kerekiségén elszéledett minden Nemzeteknek, azok között e szegény bűnös Magyar Nemzetnek is kegyelmes dajkája, tiszta igazságot szerető Isten!

Úgy vagyon bizonyára, míg ez a Nemzet a te szentséged egyenességéhez közel jár vala, a mennyeknek örökös Ura volt ennek dajkája és sok Nemzeteknek Fejedelmévé tőtte, de minekutána az élő Istennek tiszta igazságától igen messze eltávozott, az Isten is tőle igen messze eltávozott, és vetette a maga haragjának sajtójába, hogy ennek a Nemzetnek a Nemzetségek fegyvere által kiontatott sok vére folyjna ki nagy messze, hogy abban a nemzetségek lábaikat megmosnák.

És ha az élő Isten ennek a nemzetnek nemzetséges rosszását, ebben nagy mértékben országló közönséges igazságtalanságot, az élő Isten Szent Nevének irtóztató káromlását, szent beszédének semmire való becültesét, Szent Szombatjának meg nem szenteltetését az ő igazságának mérőserpenyőjébe teendő, bizonyára nem leszen ez a Nemzet méltó arra, hogy ennek az élő Isten a Nemzetségek között állandó békeséget szerezzen, sőt inkább, hogy ezzel a földdel kiokádtassa, amint cselekedett sokszor a mi Atyáinknak idejében, kik közül sokakat kiűzetett a Pogányok közibe, hogy a pusztán álló föld szentelje meg az ő Szombatit, mivel annak lakói meg nem szentelték.

De, ó, nemzetségeknek kegyelmes Dajkája, lám, te a Pogányokat is, akiknél nincsenek törvények, nincsenek örökkévaló Testamentomodnak tudománya, elszenvetted a te földeden a bűnösök után hosszú ideig várakozó békeséges türesemnek kimutatására. Minekokáért ezt a Nemzetet is, mely ha szintén rossz is, mindazonáltal nála vagyon a Proféták, a törvények és a te örök Testamentomodnak tudománya, szenvedjed el ezen a földön, ha egyébért nem avagy csak a te békeséges türesemnek kimutatására, hogy ha ez a Nemzet a te jóságodnak dajkasága alatt elhagyja nemzetséges bűneit, számláltassék be az élő Isten választott nemzetségei közibe, ha pedig az Isten jóságával visszaél, legyen örökké magamenthetetlen. Ennek felette jó vagy Uram te a rosszhoz is, irgalmas az irgalmatlanhoz is, szerelmes a szeretet nélkül valóhoz is, minek okáért, ha ez a nemzet rossz is, mindazonáltal szorítsad be a te jóságodnak lineái közibe, ha irgalmatlan is, mindazonáltal cselekedjél irgalmasságot vele: ha tégedet nem szeret is, te mindazonáltal szeressed, és ekképpen őbenne próbáld meg magadat, Nemzetségeknek édes dajkája lenni.

Legyenek ennek a nemzetnek előljárói a te jobb kezeden férfiai, ó Isten! Kétségkívül jobban volna ennek dolga, ha ennek a Nemzetnek régen elmúlt előljárói közül vagy csak egyet adhatnánk olyat, akinek előtted megpróbált jósága és kegyessége sok Nemzetségeken általjövén örökségül mireánk szállott volna, hogy azért minékünk megkegyelmeznél, mint régen Dávidnak előtted megpróbált jósága az Izraelnek sok egymás után következett nemzetségin még a te haragodnak közepette is kegyelmességedet fenntartotta, tegyed azért ennek előljáróit magadnak szövetséges embereiddé, önts azokba a közönséges jóhoz való szeretetet, az Urakba szelidséget, az Úri Asszonyokba alázatosságot, hogy ekképpen e Nemzet Nagyjainak előtted megpróbált kegyességek nyomja Isteni szívedet e Nemzettel való jótételre: adj olyatén lelki Tanítókat, akik e világi óreájuk nem bízott dolgoknak folytatását elhagyván, egyedül a te beszédedre tanítsák e Nemzetet, adj a Kereskedőkbe és a Mesteremberekbe igazmondóságot, minden rendekbe hivatalokhoz illendő kegyelmet: közönségesen nyomd bé e Nemzetnek szívére a te félelmedet, hadd szabaduljon meg a bűnnek és a setétségnek ereje alól, és az élő Isten kegyelmezen meg neki örökkön-örökké, a minden Nemzetségeknek örökös és Testamentom szerint való Uráért, a bűnt bépecsételő Krisztus Fejedelemért. Ámen.

ZÖLDOLAJ-FA-AGAT SZAJABAN HOZO NOE-GALAMBJA

Ar. az:

Ollyatén buzgó Könyörgés-
ek, mellyek az Imádkozó lé-
leknek Istenül békeségnek
jelét, tudnillik vigasz-
talást hoznak.

*Mellyeket irt, és másoknak ké-
reikre ki-bosszait*

RIMASZOMBATI KAZAI JÁNOS,
Eperjesi Helv. Conf. lévő Gyüle-
kezetnek Minifere, azon Gyüleke-
zet Orflopjának T. SÓVÁRI SÓOS
IS TVÁN Uramnak Magyar-
Országai Senátornak Udvari
Prédikátora,



BARTFAN,

Noé galambjának neveztem, mert valamiképpen ennek szájában való zöld ág jele volt a vizek elszáradásának, úgy a könyörgésben való vigasztalás jele az Isten barátságának. Adja pedig az Isten tenéked a kegyelemnek és könyörgésnek lelkét, hogy tudjad kívánságodat Isten előtt megáldozni. Irtam Eperjesen 1708-ban, Szent Iván havának 25-dik napján, Tanuló házamban.

Teéretted is imádkozó

Rimaszombati Kazai János